

Det som Mumintrollet packade in var så fint och så privat att ingen fick se det. Inte ens efteråt, på våren, talade han om vad han hade gett bort.

Sen satte de sig allesammans i snön och väntade på katastrofen. Tiden gick, men ingenting hände.

Bara det lilla knyttet som druckit te kom fram bakom vedboden. Han hade tagit alla sina släktingar och släktingarnas vänner med sig. Allihop var lika små och grå och ynkliga och frusna.

– Glad jul, viskade knyttet blygt.

– Du är verkligen den första som tycker att julen är glad, sa Muminpappan. Är du inte alls rädd för vad som kommer att hända när julen kommer?

– Den är ju här, mumlade knyttet och satte sig i snön med sina släktingar.

– Får man titta? Ni har en så underbar gran.

– Och all maten, sa en av släktingarna.

– Och presenter, sa en annan släkting.

– Jag har drömt om att få se det här på nära håll i hela mitt liv, suckade knyttet.

Det blev alldeles tyst. Ljusen brann med orörlig låga. Knyttet och hans släktingar satt alldeles stilla. Man riktigt kände hur de beundrade och längtade.

Till slut viskade Muminmamman till pappan:

– Tycker du inte?

– Ja, men om ... invände pappan.

– I alla fall, sa Mumintrollet. Om julen blir arg kan vi kanske rädda oss på verandan.

Så vände sig Mumintrollet till knyttet och sa:

– Varsågod, det är ert alltsammans.

Knyttet kunde inte tro sina ögon. Han gick försiktigt fram mot granen och efter honom kom hela raden släktingar och vänner. De hade aldrig haft en egen jul förr. Deras morrhår darrade.

– Nu är det nog säkrast att vi sticker iväg, sa Mumintrollets pappa oroligt.

Familjen tassade hastigt upp på verandan och gömde sig under bordet.

Ingenting hände.

Småningom tittade de ängsligt ut.

Småknyttan satt därute vid granen.

De åt och drack och öppnade presenter och hade roligare än de nånsin haft.

Till slut klättrade de upp i granen och satte fast de brinnande ljusen på grenarna.

– Men det borde nog vara en stor stjärna i toppen, sa knyttets morbror.

– Tycker du, sa knyttet och tittade på Muminmammans röda sidenros. Är det nu så stor skillnad bara idén är den rätta?

– Vi borde ha skaffat en stjärna också, viskade Muminmamman. Men det är ju omöjligt!

De tittade upp mot himlen som var så långt borta. Svart, men otroligt full av stjärnor. Tusen gånger fler än om sommaren.

– Nu är jag lite sömnig, sa mamman. Och jag orkar inte fundera mer över allt det här. Men det ser ju ut att gå bra.

– I alla fall är jag inte rädd för julen längre, sa Mumintrollet. Hemulen, Gafsan och mostern måste ha missförstått det hela.

De lade hemulens gula vantar på verandaräcket där han enkelt kunde få syn på dem. Sedan gick de in för att sova vidare medan de väntade på våren.

Lättlästa Muminböcker

Tove Janssons Farlig midsommar, Kometen kommer och Trollkarlens hatt återberättade av **Jolin Slotte** på lättläst svenska.

Pris: 18 €/st.
Beställ via
shop.larum.fi

LÄRUM
FÖRLAGET